

2021 m. sausio 24 d.

**DIENRAŠČIO „SEKUNDĖ“ KORESPONDENTEI
INGRIDAI NAGROCKIENEI**

**PANEVĖŽIO M. SAVIVALDYBĖS PAVADINIMŲ
SUTEIKIMO IR KEITIMO DARBO GRUPEI**

**DĖL JAUNIMO PARKO PAVADINIMO
MARIJONŲ PARKU**

Pritariu Jūsų 2021 m. sausio 21 d. rašinyje siūlomam Jaunimo parko pavadinimo pakeitimui į Marijonų parką. Kadangi šalia jo prabėgo mano gyvenimas, galiu priminti ir paliūdyti kai kuriuos faktus ir įvykius, kad jo teritorijos aplinkoje gyvenusieji kaimynai niekada jo kito tarybiniais laikais keičiamo pavadinimo nenaudojo ar net nežinojo.

1933 m. mano tėvas kalbininkas [redacted] šalia vienuolyno ant aukštumėlės Nevėžio upės ir Gėlupio upelio santakoje nusipirko bažnytinės žemės sklypą ir jame pasistatė medinį tuometinės vilos tipo namą, taigi nuo tada su Marijonų vienuolija buvome artimiausi kaimynai. Jų turimus pastatus visi taip ir vadino:

Marijonų vienuolynas, Marijonų koplyčia, Marijonų sodas. Sodas tęsėsi nuo Marijonų gatvės iki dabartinės A. Jakšto gatvės. Vienuoliai broliai marijonai, kuriuos visi vadindavom tiesiog „Broliukais“, savo daržovių inspektuose nuo ankstyvo pavasario augino daržoves: ridikėlius, salotus, svogūnų laiškus, morkas, kurias iš jų pirkdavo kaimyniniai jų vienuolyno gyventojai, o rudenį taip pat jų auginamus obuolius bei kriaušes.

Dar ir po visų parko pertvarkymų yra išlikę medžių alėjų, kurios mena, kaip Brolių Marijonų čia praleistais savo gražiais laikais jie savo sode - parke meldavosi. Yra išlikusi dalis 80 metų senumo 4 m. pločio tujų alėjos dalis, kurioje vasarą ir žiemą tebežaliuoja 37 puikiai išsilaikiusios tujos, kurių kamienų diametrai iki 30 centimetrų. Man jos primena, kad šią alėją labai mėgo vienuoliai Broliukai, kurie čia vaikščiodavo apsirengę savo ilgais rudais, iki žemės ilgumo abitais ir iš savo brevijorių giedodavo arba skaitydavo maldas.

Puikiai po rekonstrukcijos išsaugota tokio pat senumo jų liepų alėja, besitęsianti per visą parko ilgį nuo Marijonų gatvės iki pat A. Jakšto gatvės. Gerai nuteikia joje spalvotomis

trinkelėmis išklotas takas, kuris banguoja atitinkdamas vietovės reljefą. Panaši dar senesnių jų liepų užtvara išlikusi ir nuo Marijonų gatvės pusės. Parke išlikę ir nemažai kitų vertingų rūšių dar Marijonų Brolių (Broliukų) laikais čia sodintų medžių išties grupės.

Nuo nepriklausomybės laikų iki vėl nepriklausomybės paskelbimo mūsų šeima artimai bendravo su kaimyninės Marijonų bendrijos vienuolyno vadovais, koplyčios rektoriais, todėl žinojome ir jų sėkmes ir netektis, kurios visai jų bendrijai ir jiems asmeniškai sovietmečiu buvo pražūtingos. Atiduokime Broliams Marijonams skolą už sovietmečio skriaudas, galėdami šį jų seną, dabar vėl neblogai atnaujintą sodą (ar parką) vėl pavadindami jų vardu. .

Pagarbiai,

